

XXV. Országos Evangélikus Hittanverseny, 2016

József története – 1Móz 37-50

Jelentkezési határidő: 2016. január 31.

Egyházmegyei forduló időpontja: 2016. március 19. szombat (az iskolai csapatok is az adott egyházmegyében versenyeznek, értékelésük külön)

Országos gyülekezeti forduló (gyereknappal egybekötve): Piliscsaba, 2016. április 8-9., péntek-szombat

Országos iskolai döntő: Budapest, 2016. április 2.

Textusok a Magyar Bibliatársulat Újfordítású Bibliájából (1990)

1-2. osztály (9 szöveg)

1. Józsefet eladják testvérei – 1Móz 37,12-36

¹²Egyszer a testvérek elmentek Sikembe apjuk nyáját legeltetni. ¹³Izráel ezt mondta Józsefnek: Testvéreid Sikemben legeltetnek. Gyere csak, elküldelek hozzájuk! József azt mondta neki: Kész vagyok rá. ¹⁴Apja azt mondta neki: Menj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj. Azután számolj be nekem! Elküldte tehát Hebrón völgyéből, és ő elment Sikembe. ¹⁵Amikor a mezőn bolyongott, találkozott egy emberrel, aki megkérdezte tőle: Mit keresel? ¹⁶József azt felelte: Testvéreimet keresem. Mondd meg nekem, hol legeltetnek? ¹⁷Az az ember így felelt: Elmentek innen, és hallottam is, amikor ezt mondták: Menjünk Dótánba! Elment tehát József a testvérei után, és megtalálta őket Dótánban. ¹⁸Amikor távolról meglátták, még mielőtt a közelükbe ért, összebeszéltek, hogy megölik. ¹⁹Ezt mondták egymásnak: Nézzétek, ott jön az álomlátó! ²⁰Gyertek, öljük meg, dobjuk bele egy kútba, és mondjuk azt, hogy vadállat ette meg. Majd meglátjuk, mi lesz az álmaiból! ²¹Amikor ezt Rúben meghallotta, meg akarta menteni a kezükből, és ezt mondta: Ne üssük agyon! ²²Majd ezt mondta nekik Rúben: Ne ontsatok vért! Dobjátok bele ebbe a kútba itt a pusztában, de kezet ne emeljetek rá! Így akarta megmenteni a kezükből és visszajuttatni apjához. ²³Amikor odaért József a testvéreihez, lehúzták róla a ruháját, a tarka ruhát. ²⁴Azután fogták, és beledobták a kútba. A kút üres volt, nem volt benne víz. ²⁵Ezután leültek enni. Föltekintve, látták, hogy éppen egy izmaeli karaván közeledik Gileád felől. Tevéik gyógyfűvel, balzsammal és mirhával voltak megrakva, amit Egyiptomba szállítottak. ²⁶Ekkor azt mondta Júda a testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket, és elföldeljük a vérét? ²⁷Gyertek, adjuk el az izmaelielieknek, ne emeljünk rá kezet, hiszen a mi testünk és vérünk ő! A testvérei pedig hallgattak rá. ²⁸Közben azonban midjáni kereskedők mentek arra, fölhúzták Józsefet a kútból, és eladták Józsefet az izmaelielieknek húsz ezüstért. Azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba. ²⁹Amikor Rúben visszatért a kúthoz, József már nem volt a kútban. Akkor megszaggatta a ruháját, ³⁰visszatért testvéreihez, és azt mondta: Nincs meg a gyerek! Jaj nekem! Hova legyek? ³¹Akkor fogták József ruháját, levágtak egy kecskebakot, és belemártották a ruhát a vérébe. ³²Azután elküldték a tarka ruhát, elvitették apjukhoz, ezzel az üzenettel: Ezt találtuk. Nézd meg jól: a fiad ruhája ez, vagy sem? ³³Ő felismerte, és azt mondta: Az én fiam ruhája ez! Vadállat ette meg, biztosan széttépte Józsefet! ³⁴És megszaggatta Jákób a felsőruháját, zsákruhát tekert a derekára, és sokáig gyászolta a fiát. ³⁵Fiai és leányai mind vigasztalni igyekeztek, de nem akart vigasztalódni, hanem ezt mondta: Gyászolva megyek el fiamhoz a halottak hazájába. Így siratgatta őt az apja. ³⁶A midjániak pedig eladták Józsefet Egyiptomban Potifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök parancsnokának.

2. József Potifár házában – 1Móz 39,1-23

¹Amikor Józsefet Egyiptomba vitték, megvásárolta őt az izmaelieltől, akik odavitték, egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka. ²De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, és egyiptomi urának a házában élt. ³Látta az ura, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog. ⁴Megnyerte József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. ⁵Attól fogva, hogy házában és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házat Józsefért, és az ÚR áldása volt egész vagyonán, ami a házban és a mezőn volt. ⁶Ezért Józsefre bízta egész vagyonát, és semmire sem volt gondja mellette, legfeljebb csak arra, hogy megegye az ételt. - Józsefnek szép termete és szép arca volt. ⁷Ezek után az történt, hogy Józsefre szemet vetett urának a felesége, és ezt mondta: Hálj velem! ⁸Ő azonban vonakodott, és azt felelte ura feleségének: Nézd, az én uramnak semmi gondja sincs mellettem háza dolgaira, és rám bízta egész

vagyónát. ⁹Senki sem nagyobb nálam ebben a házban. Semmit sem tiltott el tőlem, csak téged, mivel te a felesége vagy. Hogyan követhetném el ezt a nagy gonoszságot, vétkezve az Isten ellen?! ¹⁰Bár az asszony nap mint nap ezt mondogatta Józsefnek, ő mégsem hallgatott rá, hogy mellé feküdjék, és vele legyen. ¹¹Egy napon az történt, hogy bement József a házba a munkáját végezni, és a háznép közül senki sem volt a házban. ¹²Ekkor megragadta őt az asszony a ruhájánál fogva, és azt mondta: Hálj velem! Ő azonban otthagyta ruháját az asszony kezében, futásnak eredt, és kiszaladt. ¹³Amikor az asszony látta, hogy kezében hagyta a ruháját, és kifutott, ¹⁴összehívta háza népét, és ezt mondta nekik: Nézzétek, egy héber embert hozott hozzánk, és az csúffá tesz bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiáltottam. ¹⁵Amikor meghallotta, hogy hangosan kiáltozni kezdek, nálam hagyta a ruháját, futásnak eredt, és kiszaladt. ¹⁶Az asszony magánál tartotta József ruháját, míg az ura haza nem jött. ¹⁷Akkor így beszélte el neki a dolgokat: Bejött hozzám a héber szolga, akit idehoztál hozzánk, hogy csúffá tegyen engem. ¹⁸De amikor hangosan kiáltozni kezdtem, nálam hagyta a ruháját, és kifutott. ¹⁹Amikor az ura meghallotta feleségének a szavait, amelyeket neki mondott: Ilyen dolgokat tett velem a szolgád! - akkor haragra gerjedt. ²⁰Fogta Józsefet az ura, és abba a börtönbe vetette, ahol a király foglyait tartották fogva; ott volt börtönben. ²¹De az ÚR Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és kedvelté tette a börtönparancsnok előtt. ²²A börtönparancsnok Józsefre bízta mindazokat a foglyokat, akik a börtönben voltak, és ő dolgoztatta mindazokat, akik ott dolgoztak. ²³A börtönparancsnoknak nem kellett törődnie semmivel, ami rá volt bízva, mert az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR, amihez hozzáfogott.

3. József álmokat fejt meg a börtönben – 1Móz 40,1-23

¹Ezek után történt, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sötömestere vétkezett uruk, az egyiptomi király ellen. ²Megharagudott azért a fáraó a két főemberre, a főpohárnokra és a főszötömesterre. ³Őrizetbe vétette őket a testőrparancsnok házában, abban a börtönben, ahol Józsefet fogva tartották. ⁴A testőrparancsnok Józsefet rendelte melléjük, hogy szolgálja ki őket. Jó ideig maradtak őrizetben. ⁵Egyszer álmot álmodtak mindketten, az egyiptomi király pohárnoka és sötömestere, akiket a börtönben fogva tartottak. Mindegyiknek az álma ugyanazon az éjszakán volt, és mindegyik álomnak megvolt a maga jelentése. ⁶Amikor reggel bement hozzájuk József, látta rajtuk, hogy izgatottak. ⁷Megkérdezte a fáraó főembereit, akik vele voltak őrizetben ura házában: Miért olyan szomorú ma az arcotok? ⁸Ők azt felelték neki: Álmodtunk, de nincs, aki megfejtse. József ezt mondta nekik: Istennél van a megfejtés. Beszéljétek csak el nekem! ⁹A főpohárnok elbeszélte az álmot Józsefnek, és ezt mondta neki: Álmomban egy szőlőtő volt előttem. ¹⁰A szőlőtőn három vessző volt. Alighogy kihajtott, már ki is virágzott, és fürtjein megérték a szemek. ¹¹Kezemben volt a fáraó pohara. Fogtam a szőlőszemeket, belefacsartam a fáraó poharába, és a poharat a fáraó kezébe adtam. ¹²József ezt mondta neki: A megfejtés a következő: A három vessző három nap. ¹³Három nap múlva fölemel téged a fáraó, visszahelyez a hivatalodba, és te adod a poharat a fáraó kezébe a régi rend szerint, amikor a pohárnoka voltál. ¹⁴De ne feledkezz meg rólam, amikor jó dolgod lesz, és légy hozzám hűséges: említs meg engem a fáraónak, és vitess ki ebből a házból! ¹⁵Mert galádul raboltak el engem a héberek földjéről, és itt sem csináltam semmi rosszat, mégis tömlöcbe vetettek. ¹⁶Amikor a főszötömester látta, hogy milyen jó a megfejtés, ezt mondta Józsefnek: Nekem meg álmomban három kosár kalács volt a fejemen. ¹⁷A felső kosárban mindenféle sütemény volt, ami a fáraónak készült, és a madarak ették azokat a fejemen levő kosárból. ¹⁸József ezt mondta válaszában: A megfejtés a következő: A három kosár három nap. ¹⁹Három nap múlva fölemel téged a fáraó, de fára akasztat, és madarak eszik le a húsozat. ²⁰Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, lakomát rendezett minden szolgájának, és fölemelte a főpohárnokot és a főszötömestert szolgálai jelenlétében: ²¹a főpohárnokot visszahelyezte pohárnoki tisztségébe, és ő adhatta a poharat a fáraó kezébe, ²²a főszötömestert pedig felakasztatta, ahogyan az álmukat megfejtette József. ²³De a főpohárnok nem gondolt Józsefre, megfeledkezett róla.

4. József megfejti a fáraó álmait – 1Móz 41,1-36

¹Két esztendő múlva történt, hogy a fáraó ezt álmodta: Ott állt a Nílus mellett. ²A Nílusból hét szép és kövér tehén jött ki, és legelt a sás között. ³De hét másik tehén is jött ki utánuk a Nílusból, amelyek rútak és soványak voltak, és odaálltak a többi tehén mellé a Nílus partján. ⁴A rút és sovány tehenek megették a hét szép és kövér tehenet. Ekkor

fölebredt a fáraó. ⁵Ismét elaludt, és másodszor ezt álmodta: Hét kövér és szép kalász nőtt egy száron. ⁶De hét sovány és a keleti szélről kiaszott kalász is sarjadt utánuk. ⁷A sovány kalászek elnyelték a hét kövér és telt kalászt. Ekkor fölebredt a fáraó, és rájött, hogy álmodott. ⁸Reggel azonban nyugtalankodni kezdett, ezért összehívatta Egyiptom minden jövendőmondóját és minden bölcsét, és elbeszélte nekik a fáraó az álmát. De senki sem tudta megfejteni a fáraónak. ⁹Ekkor a főpohárnok így szólt a fáraóhoz: Be kell ma vallanom, hogy vétkezes vagyok. ¹⁰Amikor a fáraó megharagudott szolgálóira, és őrizetbe vétetett engem és a főszűrmestert a testőrparancsnok házában, ¹¹álmodtunk ugyanazon az éjszakán, én is meg ő is. Mindegyik álomnak, amit álmodtunk, megvolt a maga jelentése. ¹²Volt ott velünk egy héber ifjú, a testőrparancsnok szolgálója. Elbeszélte nekünk álmunkat, és ő megfejtette. Mindegyikünk álmát jól fejtette meg, ¹³mert úgy lett, ahogyan megfejtette nekünk: engem visszahelyeztek hivatalomba, amazt pedig fölakasztották. ¹⁴Akkor a fáraó hívatta Józsefet, és sietve kihozták a tömlőcből. Ő megborotválkozott, ruhát váltott, és bement a fáraóhoz. ¹⁵A fáraó ezt mondta Józsefnek: Álmodtam, de senki sem tudja megfejteni. Rólad azt hallottam, hogy ha meghalod az álmodot, meg tudod fejteni. ¹⁶József így felelt a fáraónak: Nem én, hanem Isten ad választ a fáraó javára. ¹⁷A fáraó így szólt Józsefhez: Álmodban a Nílus partján álltam. ¹⁸A Nílusból hét kövér és szép tehén jött ki, és legelt a sás között. ¹⁹De hét másik tehén is kijött utánuk, amelyek nagyon hitványak, rútak és soványak voltak. Egész Egyiptom földjén nem láttam hozzájuk fogható rútakat. ²⁰A sovány és rút tehenek megették az előbbi hét kövér tehenet. ²¹Bár a gyomrukba kerültek, nem lehetett észrevenni, hogy a gyomrukba kerültek, mert a külsejük ugyanolyan rút volt, mint azelőtt. Akkor fölebredtem. ²²Azután azt láttam álmodban, hogy hét telt és szép kalász nőtt egy száron. ²³De hét száraz, sovány és a keleti szélben kiaszott kalász is sarjadt utánuk. ²⁴A sovány kalászek elnyelték a hét szép kalászt. Elmondtam ezt a jövendőmondóknak, de senki sem tudta megfejteni. ²⁵Ekkor József így szólt a fáraóhoz: A fáraó két álma egy és ugyanaz. Azt jelentette ki Isten a fáraónak, hogy mit fog cselekedni. ²⁶A hét szép tehén hét esztendő. A hét szép kalász is hét esztendő. Az álom egy és ugyanaz. ²⁷A hét sovány és rút tehén, amelyek utánuk jöttek ki, szintén hét esztendő. A hét üres, a keleti szélről kiaszott kalász az éhség hét esztendeje lesz. ²⁸Erről mondtam a fáraónak, hogy Isten megmutatta a fáraónak, mit fog cselekedni. ²⁹Hét esztendő jön, amikor nagy bőség lesz Egyiptom egész földjén. ³⁰De az éhínség hét esztendeje következik utánuk, amikor minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földjén, és éhínség fogja emészteni az országot. ³¹Nem is fogják tudni, hogy bőség volt az országban, az utána következő éhínség miatt, olyan súlyos lesz az. ³²Azért ismétlődött meg kétszer is a fáraó álma, mert Isten elhatározta ezt, és hamarosan véghez is viszi az Isten. ³³Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs embert, és állítsa azt Egyiptom élére. ³⁴Ezt tegye a fáraó: rendeljen az ország fölé felügyelőket, és szedessen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét esztendejében. ³⁵Gyűjtsenek össze minden élelmet a következő jó esztendőben, halmozzák föl a gabonát, és a fáraó felügyelete alatt őrizzék az élelmet a városokban. ³⁶Mert ez az élelem lesz az ország tartaléka az éhínség hét esztendejében, amely majd eljön Egyiptomra, és akkor nem pusztul el az ország az éhínség idején.

5. Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért – 1Móz 42,1-17

¹Jákób látta, hogy Egyiptomban van gabona, és azt mondta Jákób a fiainak: Mit néztek egymásra? ²Majd ezt mondta: Hallottam, hogy Egyiptomban van gabona, menjetek el, és vásároljatok ott gabonát, hogy életben maradjunk, és ne haljunk meg! ³Elment tehát József tíz bátyja, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomban. ⁴De Benjámint, József öccsét nem küldte el Jákób a bátyjaival, mert azt gondolta, hogy szerencsétlenség éri. ⁵Így mentek el Izráel fiai másokkal együtt, akik gabonát vásárolni mentek, mert éhínség volt Kánaán földjén. ⁶József az egész ország kormányzója volt, ő árulta a gabonát a föld minden népének. Amikor József bátyjai megérkeztek, arccal a földre borultak előtte. ⁷Amint József meglátta bátyjait, azonnal megismerte őket, de ő nem ismertette meg magát, és keményen beszélt velük. Megkérdezte őket: Honnan jöttetek? Ők így feleltek: Kánaán földjéről jöttünk élelmet vásárolni. ⁸József tehát megismerte a testvéreit, de azok nem ismerték meg őt. ⁹Ekkor József visszaemlékezett az álmokra, amelyeket róluk álmodott, és ezt mondta nekik: Kémekek vagytok, azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit megszemléljétek. ¹⁰De azok így feleltek neki: Nem, uram, élelmet vásárolni jöttünk a te szolgálaid. ¹¹Mindnyájan egy ember fiai vagyunk. Becsületesek vagyunk, sohasem voltak kémekek a te szolgálaid. ¹²Ő azonban ezt mondta nekik: Nem úgy van! Bizony azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit megszemléljétek! ¹³Azok így feleltek: Tizenketten voltak a te szolgálaid,

testvérek vagyunk mi, egy embernek a fiai Kánaán földjén. A legkisebb most apánknál van, egyikünk pedig nincs meg. ¹⁴De József ezt mondta nekik: Úgy van, ahogyan mondtam nektek, kémeek vagytok! ¹⁵Ezzel teszek titeket próbára: a fáraó életére esküszöm, hogy nem távoztok innen, amíg ide nem jön a legkisebb testvéretek! ¹⁶Küldjétek el magatok közül egyet, hogy hozza ide a testvéretek, ti pedig fogságban maradtok. Így teszem próbára, igazat beszéltek-e. Mert ha nem, a fáraó életére esküszöm, hogy kémeek vagytok! ¹⁷És őrizetben tartotta őket három napig.

6. József visszaküldi testvéreit Benjáminért – 1Móz 42,18-38

¹⁸Harmadnap ezt mondta nekik József: Ezt tegyétek, ha élni akartok! Hiszen én is félem az Istent! ¹⁹Ha becsületesek vagytok, maradjon fogságban egyik testvéretek a börtönben, ti pedig menjétek, vigyetek gabonát házatok éhező népének. ²⁰Hozzátok el hozzám a legkisebb testvéretek, akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni. És úgy cselekedtek. ²¹De így beszéltek egymás közt: Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság. ²²Rúben megszólalt, és ezt mondta nekik: Megmondtam nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és most az ő vérét keresik rajtunk. ²³Nem tudták, hogy József érti őket, mert tolmács volt közöttük. ²⁴Ő pedig elfordult tőlük és sírt. Majd hozzájuk fordult, és beszélt velük. Azután kivétette közülük Simeont, és szemük láttára megköztötte. ²⁵Akkor megparancsolta József, hogy töltsék meg a zsákjaikat gabonával, de mindegyiknek a pénzét tegyék vissza a zsákjába, és adjanak nekik útravalót. Így cselekedtek velük. ²⁶Ők pedig föltették gabonájukat a szamarakra, és elmentek. ²⁷Az egyik kinyitotta a zsákját, hogy abrakot adjon samarának az éjjeli szálláson, és meglátta, hogy pénze a zsák szájában van. ²⁸Ezt mondta testvéreinek: Visszakerült a pénzem! Itt van a zsákomban! Ekkor odalett a bátorságuk, és remegve mondták egymásnak: Mít cselekedett velünk az Isten?! ²⁹Amikor megérkeztek apjukhoz, Jákóbbhoz Kánaán földjére, elmondták neki mindazt, ami velük történt: ³⁰Egy ember, annak az országnak az ura, keményen beszélt hozzánk, és úgy bánt velünk, mintha kémkedni akartunk volna az országban. ³¹De mi ezt mondtuk neki: Becsületesek vagyunk, soha nem voltunk kémeek. ³²Tizenketten voltunk testvérek, apánknak fiai, de egyikünk nincs meg, a legkisebb pedig apánknál van Kánaán földjén. ³³Akkor ezt mondta nekünk az az ember, annak az országnak az ura: Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok-e: Egyik testvéreteket hagyjátok nálam, menjétek el, és vigyetek gabonát házatok éhező népének, ³⁴azután hozzátok el hozzám a legkisebb testvéretek! Akkor tudni fogom, hogy nem kémeek vagytok, hanem becsületes emberek, visszaadom a testvéretek, és szabadon járhattok az országban. ³⁵Mikor aztán a zsákjaikat kiürítették, hát mindegyiknek a pénzes zacskója ott volt a zsákjában. Amikor pénzes zacskóikat meglátták, apjukkal együtt megijedtek. ³⁶Apjuk, Jákób ezt mondta nekik: Elveszitek tőlem gyermekeimet! József nincs meg, Simeon sincs meg, és még Benjámin is elviszitek?! Engem sújt mindez! ³⁷Ekkor Rúben azt mondta apjának: Az én két fiamat öld meg, ha nem hozom őt vissza! Bízd csak rám, és visszahozom! ³⁸De Jákób így felelt: Nem mehet el veletek a fiam, hiszen a bátyja meghalt, és ő egyedül maradt meg. Ha szerencsétlenség éri az úton, amelyre indultok, akkor a bánat miatt juttatjátok ősz fejemet a halottak hazájába.

7. Jákób fiai újra Egyiptomba mennek – 1Móz 43,1-14

¹Az éhínség azonban országszerte súlyosbodott. ²Amikor mind megették az Egyiptomból hozott gabonát, ezt mondta nekik az apjuk: Vásároljatok megint egy kis élelmet! ³De Júda azt mondta neki: Szigorúan figyelmeztetett bennünket az az ember: Ne kerüljétek a szemem elé, ha nem lesz veletek a testvéretek! ⁴Ha tehát hajlandó vagy elküldeni velünk a testvérünket, elmegyünk, és vásárolunk neked élelmet. ⁵De ha nem küldöd el, nem megyünk el, mert az az ember megmondt nekünk: Ne kerüljétek a szemem elé, ha nem lesz veletek az öcsétek! ⁶Izráel ezt mondta: Miért tettetek velem ilyen rosszat, hogy elmondtátok annak az embernek, hogy van még egy testvéretek? ⁷Ők így feleltek: Sokat kérdezősködött az az ember rólunk és családunkról. Él-e még az apátok? Van-e még testvéretek? És ezekre a kérdésekre nekünk válaszolnunk kellett. Honnan tudhattuk volna, hogy majd ezt mondja: Hozzátok ide a testvéretek! ⁸Akkor Júda ezt mondta apjának, Izráelnek: Küldd el velem a fiút, hadd keljünk útra, hogy életben maradjunk, és ne haljunk meg sem mi, sem te, sem a gyermekeink! ⁹Én kezeskedem érte, tőlem kérd számon! Ha nem hozom vissza, és nem állítom eléd, egész életemben viseljem vétkem terhét. ¹⁰Bizony, ha nem késlekedünk, már kétszer is megfordulhattunk volna. ¹¹Akkor így szólt hozzájuk az apjuk, Izráel: Ha már így kell lennie, ezt tegyétek:

Rakjatok az ország java termékeiből a zsákjaitokba, és vigyetek ajándékot annak az embernek: egy kis balzsamot, egy kis mézet, gyógyfüvet, mirhát, diót és mandulát. ¹²Pénzt pedig kétszer annyit vigyetek magatokkal, mert ami pénz visszakerült zsákjaitok szájába, azt is vigyétek vissza! Hátha tévedés volt! ¹³Testvéreteket is vigyétek; készüljétek, menjétek vissza ahhoz az emberhez! ¹⁴Adja a mindenható Isten, hogy az az ember irgalmas legyen hozzátok, és küldje vissza veletek a másik testvéreteket és Benjámint. Ha már el kell veszítenem gyermekemet, hát elveszítem!

8. József serlegét Benjámint zsákjába rejtik – 1Móz 44,1-13

¹Azután József ezt parancsolta háza felügyelőjének: Töltsd meg ezeknek az embereknek a zsákjait élelemmel, amennyit csak el bírnak vinni, de mindegyiknek a pénzét tedd a zsákja szájába. ²Serlegemet, az ezüst serleget pedig tedd a legkisebbik zsákjának a szájába gabonája árával együtt! Ő eszerint cselekedett, ahogyan megmondta neki József. ³Reggel, amikor világos lett, útra bocsátották az embereket szamaraikkal együtt. ⁴Kimentek a városból, de még nem jártak messze, amikor József azt mondta háza felügyelőjének: Indulj, fuss utánuk azoknak az embereknek! Ha utolérted őket, ezt mondd nekik: Miért fizettetek rosszal a jóért? ⁵Hiszen ez az, amiből inni szokott az uram, sőt jósolni is ebből szokott! Rosszul tettétek, amit elkövettetek. ⁶Amikor utolérte őket, el is mondta nekik ezeket a szavakat. ⁷Ők azonban ezt felelték neki: Miért mond az én uram ilyeneket? Távol legyen szolgálóidtól, hogy ilyesmit tegyenek! ⁸Hiszen azt a pénzt is visszahoztuk neked Kánaán földjéről, amit zsákjaink szájában találtunk. Hogyan loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat? ⁹Akinél megtalálják szolgálóid közül, az haljon meg, mi magunk meg rabszolgái leszünk uramnak. ¹⁰Ő ezt mondta: Legyen hát úgy, ahogyan mondtátok. De csak az lesz a rabszolgám, akinél megtalálják, ti szabadok maradtok. ¹¹Erre mindegyikük sietve lerakta zsákját a földre, és kinyitotta a zsákját. ¹²Ő pedig végigkutatatta azokat: a legnagyobbikén kezdte, a legkisebbikén végezte, és megtalálta a serleget Benjámint zsákjában. ¹³Akkor ezek megszággatták felsőruhájukat, majd mindegyik fölrakta a terhet szamarára, és visszatértek a városba.

9. József nagylelkűsége testvéreihez – 1Móz 50,15-23

¹⁵Amikor látták József bátyjai, hogy apjuk meghalt, ezt mondták: Hátha József bosszút forral ellenünk, és visszafizeti nekünk mindazt a rosszat, amit vele szemben elkövettünk! ¹⁶Ezt üzenték tehát Józsefnek: Apád megparancsolta nekünk halála előtt: ¹⁷Ezt mondjátok Józsefnek: Kérünk, bocsásd meg testvéreid hitszegését és vétkét, hogy rosszat követtek el ellened! Bocsásd meg hát azoknak a hitszegését, akik atyád Istenének a szolgálói! József sírva fakadt, amikor ezt elmondták neki. ¹⁸Oda is mentek hozzá a testvérei, leborultak előtte és ezt mondták: Szolgálóid vagyunk! ¹⁹De József így szólt hozzájuk: Ne féljétek! Vajon Isten vagyok én? ²⁰Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa. ²¹Most hát ne féljétek, eltartalak én benneteket és gyermekeiteket! Így vigasztalta őket, és szívhez szólóan beszélt velük. ²²József Egyiptomban lakott, mind ő, mind apjának a háza népe. Százöt esztendeig élt József, ²³és megláthatta József Efraim fiait harmadízigen. Manassé fiának, Mákirnak is születtek gyermekei, és térdére vette őket József.

3-4. osztály (11 szöveg)

1. József álmai – 1Móz 37,1-11

¹Jákób is azon a földön lakott, ahol apja jövevény volt: Kánaán földjén. ²Ez Jákób nemzetségének a története: Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyáját legeltette, és ő volt a bojtár Bilhának és Zilpának, apja feleségeinek a fiai mellett. József rossz híreket hordott róluk az apjuknak. ³De Izrael Józsefet minden fiánál jobban szerette, mert öregkorában született fia volt, s ezért tarka ruhát csináltatott neki. ⁴Amikor testvérei látták, hogy apjuk jobban szereti őt minden testvérénél, úgy meggyűlöltek, hogy egy jó szót sem tudtak hozzá szólni. ⁵Egyszer József álmot álmodott, elmondta testvéreinek, és emiatt még jobban meggyűlöltek. ⁶Ezt mondta nekik: Hallgassátok csak meg azt az álmot, amelyet álmodtam! ⁷Eppen kévéket kötöttünk a mezőn. Az én kévéim fölkeltek, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévéim előtt. ⁸Testvérei azt mondták neki: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még jobban meggyűlöltek az álmáiért és beszédéért. ⁹Egy másik álmot is álmodott, és azt is elbeszélte testvéreinek. Ezt mondta: Már megint álmodtam valamit. Egyszer csak leborult előttem

a nap, a hold és tizenegy csillag.¹⁰ Amikor ezt apjának és testvéreinek elbeszélte, az apja megdorgálta, és ezt mondta neki: Micsoda álmot álmodtál? Talán bizony járuljunk eléd, anyáddal és testvéreiddel együtt, hogy földre boruljunk előtted?!¹¹ Ezért féltékenykedni kezdtek rá a testvérei. Apja pedig megjegyezte ezt a dolgot.

2. Józsefet eladják testvérei – 1Móz 37,12-36
3. József Potifár házában – 1Móz 39,1-23
4. József álmokat fejt meg a börtönben – 1Móz 40,1-23
5. József megfejt a fáraó álmait – 1Móz 41,1-36
6. József Egyiptom felügyelője lesz – 1Móz 41,37-57

³⁷Tetszett ez a beszéd a fáraónak és minden szolgájának. ³⁸A fáraó ezt mondta szolgáinak: Találhatunk-e ehhez hasonló embert, akiben isteni lélek van? ³⁹Józsefnek pedig ezt mondta a fáraó: Miután Isten mindezt neked adta tudtul, nincs hozzád hasonló értelmes és bölcs ember. ⁴⁰Te leszel házam gondviselője, és egész népem a te szavadnak engedelmeskedik. Csak a trón tesz engem nagyobbá nálad. ⁴¹Azután ezt mondta a fáraó Józsefnek: Nézd, én téged egész Egyiptom felügyelőjévé teszek! ⁴²És levette a fáraó a pecsétgyűrűt a kezéről, és József kezére tette, gyolcsruhába öltöztette, és aranyláncot tett a nyakába. ⁴³Majd körülhordoztatta második kocsiján, és így kiáltottak előtte: Térdre! Így tette őt egész Egyiptom felügyelőjévé. ⁴⁴És ezt mondta a fáraó Józsefnek: Én vagyok a fáraó, de nélküled még a kezét vagy lábát sem mozdíthatja senki egész Egyiptomban! ⁴⁵Ezután elnevezte a fáraó Józsefet Cáfénat-Panéahnak, és hozzáadta feleségül Ászenatot, Pótiférának, Ón papjának a leányát. Így lett József egész Egyiptom felügyelője. ⁴⁶József harmincesztendő volt, amikor ott állt Egyiptom királya, a fáraó előtt. Azután kiment József a fáraó elől, és bejárta egész Egyiptomot. ⁴⁷A bőség hét esztendeje alatt gazdagon termett a föld. ⁴⁸József összegyűjtött a hét esztendő alatt minden élelmet, ami csak volt Egyiptomban, és a városokban helyezte el az élelmet: minden városban a körülötte levő mező élelmét helyezte el. ⁴⁹József így annyi gabonát halmozott föl, mint a tenger homokja, olyan sokat, hogy végül már nem is vették számba, mert száma sem volt. ⁵⁰Józsefnek két fia született, mielőtt eljött az éhínség esztendeje. Ászenat, Pótiférának, Ón papjának a leánya szülte őket. ⁵¹Elsőszülöttjét Manassénak nevezte el József, mert ezt mondta: Elfelejtette velem Isten minden gyötrelmemet és atyámnak egész házáat. ⁵²A másodikat pedig Efraimnak nevezte el, mert ezt mondta: Megszaporított engem Isten nyomorúságom földjén. ⁵³Azután eltelt a bőség hét esztendeje Egyiptomban, ⁵⁴és megkezdődött az éhínség hét esztendeje, ahogyan megmondta József. Éhínség lett minden országban, de egész Egyiptomban volt kenyér. ⁵⁵Azután éhezni kezdtek Egyiptomban is mindenütt, és a nép kenyérért kiáltott a fáraóhoz. Ekkor a fáraó ezt mondta az egyiptomiaknak: Menjetek Józsefhez, és tegyétek azt, amit mond nektek! ⁵⁶Amikor az éhínség kiterjedt az egész országra, József megnyitotta az összes magtárakat, és árulta a gabonát az egyiptomiaknak, mert súlyos volt az éhínség Egyiptomban. ⁵⁷És az egész földről Egyiptomba mentek Józsefhez gabonát vásárolni, mert súlyos volt az éhínség az egész földön.

7. Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért – 1Móz 42,1-17
8. József visszaküldi testvéreit Benjáminért – 1Móz 42,18-38
9. Jákób fiai újra Egyiptomba mennek – 1Móz 43,1-14
10. József serlegét Benjámin zsákjába rejtik – 1Móz 44,1-13
11. József nagylelkősége testvéreihez – 1Móz 50,15-23

5-6. osztály (14 szöveg)

1. József álmai – 1Móz 37,1-11
2. Józsefet eladják testvérei – 1Móz 37,12-36
3. József Potifár házában – 1Móz 39,1-23
4. József álmokat fejt meg a börtönben – 1Móz 40,1-23
5. József megfejt a fáraó álmait – 1Móz 41,1-36
6. József Egyiptom felügyelője lesz – 1Móz 41,37-57
7. Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért – 1Móz 42,1-17

8. József visszaküldi testvéreit Benjáminért – 1Móz 42,18-38

9. Jákób fiai újra Egyiptomba mennek – 1Móz 43,1-14

10. A testvérek Józsefhez érkeznek – 1Móz 43,15-25

¹⁵Fogták tehát a férfiak az ajándékot, kétszer annyi pénzt vittek magukkal, meg Benjámin is. Elindultak és elmentek Egyiptomba, és megjelentek József előtt. ¹⁶Amikor József meglátta köztük Benjámin, így szólt háza felügyelőjéhez: Vidd be ezeket az embereket a házba, vágj le egy állatot, és készítsd el, mert ma velem ebédelnek ezek az emberek! ¹⁷Az úgy is tett, ahogyan József mondta, és bevezette őket József házába. ¹⁸Az embereket félelem fogta el, amikor József házába vezették őket, és ezt mondták: A pénz miatt hoztak ide bennünket, amely a múltkor visszakerült zsákjainkba. Ránk fognak rontani, ránk fognak támadni, és szolgaságra vetnek bennünket szamarainkkal együtt. ¹⁹Odaléptek József házához a felügyelőjéhez, megszólították a ház ajtajában, ²⁰ezt mondták: Urunk, jártunk mi már itt a múltkor is élelmet vásárolni. ²¹De amikor elérkeztünk éjjeli szállásunkra, és kinyitottuk a zsákjainkat, kitűnt, hogy mindegyikünk pénze a zsákja szájában volt, ott volt a pénzünk teljes összegében! Ezt most mi visszahoztuk magunkkal. ²²De más pénzt is hoztunk magunkkal, hogy azon élelmet vásároljunk. Nem tudjuk, ki tette pénzünket a zsákjainkba. ²³Ő azt felelte: Legyetek nyugodtak, ne féljete! Istenetek, atyátok Istene adta azt a kincset zsákjaitokba. A ti pénzetek eljutott hozzám. Majd kivezette hozzájuk Simeont. ²⁴Azután bevezette őket József házába, vizet adott, és megmosták a lábukat, a szamarainak meg abrakot adott. ²⁵Ők pedig elkészítették az ajándékot, mielőtt József délben megjött, mert hallották, hogy ott fognak ebédelni.

11. József serlegét Benjámin zsákjába rejtik – 1Móz 44,1-13

12. Júda könyörög Benjáminért – 1Móz 44,14-34

¹⁴Amikor Júda és testvérei bementek József házába, ő még otthon volt, és földre borultak előtte. ¹⁵József ezt mondta nekik: Hogy csinálhattatok ilyet? Hát nem tudjátok, hogy a magamfajta ember jósolni is szokott? ¹⁶Júda így felelt: Mit mondjunk az én uramnak? Mit szóljunk, és mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgálád bűnét. Most már rabszolgái vagyunk az én uramnak mi is, meg az is, akinél a serleget megtalálták. ¹⁷De ő ezt mondta: Távoly legyen tőlem, hogy ezt tegyem! Csak az lesz a rabszolgám, akinél a serleget megtalálták, ti pedig menjetek el apátokhoz békeséggel! ¹⁸Ekkor Júda odalépett hozzá és ezt mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon egy szót hozzád, uramhoz a te szolgálád, és ne gerjedj haragra szolgálád ellen, hiszen olyan vagy te, mint a fáraó! ¹⁹Amikor az én uram ezt kérdezte szolgálaitól: Van-e apátok vagy testvéretek, ²⁰akkor mi azt feleltük az én uramnak: Öreg apánk van nekünk, és annak egy öregkorában született fiatal gyermeke. Ennek a bátyja meghalt, és mivel ő egyedül maradt meg az anyjától, azért szereti őt az apja. ²¹Te ezt mondtad szolgáládnak: Hozzátok el őt hozzám, hadd lássam saját szememmel! ²²Mi azt feleltük az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az apját, mert ha elhagyja, meghal az apja. ²³Te akkor ezt mondtad szolgáládnak: Ha a legkisebb öcsétek nem jön el veletek, ne kerüljetek többé a szemem elé! ²⁴Mi elmentünk apánkhoz, a te szolgáládhoz, és elmondtuk neki az én uram beszédét. ²⁵Mikor aztán apánk azt mondta, hogy vásároljunk megint egy kis élelmet, ²⁶mi azt feleltük: Nem mehetünk el. Csak akkor megyünk el, ha velünk lesz a legkisebb testvérünk is, mert nem kerülhetünk annak az embernek a szeme elé, ha a legkisebb testvérünk nem lesz velünk. ²⁷Akkor apám, a te szolgálád, ezt mondta nekünk: Ti is tudjátok, hogy csak két fiút szült nekem a feleségem. ²⁸Az egyik elment tőlem, és én azt gondoltam: Biztosan vadállat tépte szét, nem is láttam mindmáig. ²⁹Ha ezt is elviszitek tőlem, és szerencsétlenség éri, akkor a bánat miatt juttatjátok ősz fejemet a halottak hazájába. ³⁰Ha úgy térek most vissza apámhoz, a te szolgáládhoz, hogy nem lesz velünk ez a fiú, akihez lelkéből ragaszkodik, ³¹és ha meglátja, hogy nincs meg a fiú, akkor meghal, és szolgálád a bánat miatt juttatják apánknak, a te szolgáládnak ősz fejét a halottak hazájába. ³²De szolgálád így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt. ³³Ezért hadd maradjon itt a te szolgálád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el testvéreivel! ³⁴Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat éri.

13. József megismerteti magát a testvérekkel – 1Móz 45,1-15

¹Ekkor József már nem tudott tovább uralkodni magán az ott álló sok ember előtt, és felkiáltott: Küldjete ki előlem mindenkit! Nem is maradt senki nála, és ekkor József megismertette magát a testvéreivel. ²Hangos sírásra fakadt,

úgyhogy meghallották az egyiptomiak, és így hallottak róla a fáraó házában is. ³Majd ezt mondta József a testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle. ⁴József ezt mondta testvéreinek: Jöjjetek közelebb hozzám! Ők közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba! ⁵De most ne bánkódjatok, és ne keseregjeteztek amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttetek, hogy életben maradjatok. ⁶Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás. ⁷Isten küldött el engem előttetek, hogy maradékok legyenek a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással. ⁸Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten, aki engem a fáraó első emberévé, egész házának urává és egész Egyiptom uralkodójává tett. ⁹Sietve menjetez el apámhoz, és mondjátok meg neki: Ezt üzeni a fiad, József: Isten egész Egyiptom urává tett engem. Jöjj el hozzám, ne tétovázz! ¹⁰Gósen földjén fogsz lakni, közel leszel hozzám te, a fiaid és az unokáid, meg a juhaid, marháid és mindened. ¹¹Én majd ellátlak itt, hiszen még öt évig tart az éhínség. Így nem fogsz nélkülözni sem te, sem házad népe, sem semmid. ¹²Saját szemetekkel látjátok testvéremmel, Benjáminnal együtt, hogy én magam beszélek hozzátok. ¹³Mondjátok el azért apámnak minden dicsőségemet itt Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. Azután sietve hozzátok ide apámat! ¹⁴Ekkor testvéreinek, Benjáminnak a nyakába borult, és sírt. Benjámin is sírt a nyakába borulva. ¹⁵Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírt velük. Azután elbeszélgettek vele a testvérei.

14. József nagylelkűsége testvéreihez – 1Móz 50,15-23

7-8. osztály (17 szöveg)

- 1. József álmai – 1Móz 37,1-11**
- 2. Józsefet eladják testvérei – 1Móz 37,12-36**
- 3. József Potifár házában – 1Móz 39,1-23**
- 4. József álmokat fejt meg a börtönben – 1Móz 40,1-23**
- 5. József megfejt a fáraó álmait – 1Móz 41,1-36**
- 6. József Egyiptom felügyelője lesz – 1Móz 41,37-57**
- 7. Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért – 1Móz 42,1-17**
- 8. József visszaküldi testvéreit Benjáminért – 1Móz 42,18-38**
- 9. Jákób fiai újra Egyiptomba mennek – 1Móz 43,1-14**
- 10. A testvérek Józsefhez érkeznek – 1Móz 43,15-25**
- 11. József serlegét Benjámin zsákjába rejtik – 1Móz 44,1-13**
- 12. Júda könyörög Benjáminért – 1Móz 44,14-34**
- 13. József megismerteti magát a testvérekkel – 1Móz 45,1-15**
- 14. Jákób és családja letelepszik Gósen földjén – 1Móz 47,1-12**

¹József elment és hírt vitt a fáraónak. Ezt mondta: Apám és testvéreim megérkeztek Kánaán földjéről juhaikkal, marháikkal és mindenükkel, és már Gósen földjén vannak. ²Maga mellé vett ötöt a testvérei közül, és odaállította őket a fáraó elé. ³A fáraó ezt kérdezte a testvérektől: Mi a foglalkozásotok? Ők így feleltek a fáraónak: Juhpásztorok a te szolgálid, mi is, meg atyáink is azok voltak. ⁴Majd ezt mondták a fáraónak: Jövevényként jöttünk erre a földre, mert szolgálid juhainak nincs legelője, olyan súlyos az éhínség Kánaán földjén. Hadd telepedjenek le szolgálid Gósen földjén! ⁵A fáraó ezt mondta Józsefnek: Apád és testvéreid idejöttek hozzád. ⁶Előttem van Egyiptom országa. Az ország legjobb részén telepítsd le apádat és testvéreidet, telepedjenek le Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük rátermett emberek, tedd azokat jószágaim felügyelőivé! ⁷József bevezette apját, Jákóbot is, és odaállította a fáraó elé. Jákób áldást mondott a fáraóra. ⁸A fáraó ezt kérdezte Jákóbtól: Hány éves vagy? ⁹Jákób azt felelte a fáraónak: Vándorlásom éveinek a száma százharminc esztendő. Életem rövid volt, tele rossz napokkal. Nem értem el atyáim vándorlása éveinek a számát. ¹⁰Majd áldást mondott Jákób a fáraóra, és eltávozott a fáraó elől. ¹¹Így telepítette le József az apját és testvéreit, és birtokot adott nekik Egyiptomban, az ország legjobb részén, Ramszesz földjén, ahogyan megparancsolta a fáraó. ¹²És ellátta József kenyérrel az apját, testvéreit és apja egész háza népét családostul.

15. Jákób megáldja Efraimot és Manassét – 1Móz 48,1-22

¹Történt ezek után, hogy megmondták Józsefnek: Apád beteg! Ekkor odavitte két fiát, Manassét és Efraimot. ²Jákóbnak jelentették: Nézd, József, a fiad jön hozzád! Izráel összeszedte erejét, és felült az ágyon. ³Ezt mondta Jákób Józsefnek: A mindenható Isten megjelent nekem Lúzbán, Kánaán földjén, megáldott engem, ⁴és azt mondta nekem: Megszaporítalak és megsokasítalak, népek gyülekezetévé teszek, és a te utódaidnak adom ezt a földet örökségül. ⁵Ezért legyen az enyém a két fiad, akik Egyiptom országában születtek, mielőtt hozzád jöttem Egyiptomba. Efraim és Manassé éppúgy az enyém lesz, mint Rúben és Simeon. ⁶Viszont azok a gyermekeid, akiket utánuk nemzettél, a tied lesznek, és bátyjaik nevét fogják viselni örökségükben. ⁷Mert amikor Paddánból eljöttem, fájdalomra meghalt Ráhel útközben, Kánaán földjén, amikor már csak rövid út választott el Efrátától. Ott temettem el az Efrátába, azaz Betlehembe vezető úton. ⁸Amikor Izráel meglátta József fiait, ezt mondta: Kik ezek? ⁹József ezt felelte apjának: Az én fiaim, akiket itt adott nekem az Isten. Jákób így szólt: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg őket! ¹⁰Izráel szemei az öregség miatt homályosak voltak, és már nem látott jól. Közel vitte azért őket Jákóbbhoz, ő pedig megcsókolta, és megölelte őket. ¹¹Izráel ezt mondta Józsefnek: Nem gondoltam, hogy még meglátom arcodat, és most Isten még a gyermekeidet is megláttatta velem. ¹²Akkor József elhúzta őket apja térdétől, és arccal a földre borult. ¹³Azután fogta József mindkettőjüket, és odavitte jobb kezével Efraimot Izráel baljára, bal kezével pedig Manassét Izráel jobbára. ¹⁴Izráel kinyújtotta a jobb kezét, és Efraim fejére tette, pedig ő volt a kisebbik. A bal kezét meg Manassé fejére tette, keresztbe téve a kezét, pedig Manassé volt az elsőszülött. ¹⁵Azután így áldotta meg Józsefet: Az Isten, aki előtt jártak az őseim, Ábrahám és Izsák, az Isten, aki pásztorom, mióta csak vagyok mind a mai napig, ¹⁶az angyal, aki megváltóm minden bajban, áldja meg e fiukat! Nevemről nevezzék őket, meg őseimnek, Ábrahámnak és Izsáknak a nevéből! Szaporodjanak el, legyen sok utódjuk ezen a földön! ¹⁷Amikor József látta, hogy apja Efraim fejére tette a jobb kezét, rosszalotta ezt. Megfogta apja kezét, hogy Efraim fejről Manassé fejére tegye át. ¹⁸József ezt mondta apjának: Nem úgy, apám, mert ez az elsőszülött, az ő fejére tedd a jobb kezedet! ¹⁹Apja azonban elutasította, és azt mondta: Tudom, fiam, tudom. Ő is néppé lesz, ő is nagy lesz, de a kisebb testvér nagyobb lesz nála, és utódaiból népek tömege lesz. ²⁰És így áldotta meg őket azon a napon: A ti nevetekkel mondanak majd áldást Izráelben: Tegyen Isten olyanná, mint Efraimot és Manassét! De Efraimot megint Manassé elé tette. ²¹Azután ezt mondta Izráel Józsefnek: Én már meghalok. De Isten veletek lesz, és visszavisz benneteket atyáitok földjére. ²²Neked azonban egy hegyháttal többet adok, mint testvéreidnek, amit karddal és íjjal vettem el az emóriaktól.

16. Jákób megáldja tizenkét fiát – 1Móz 49,1-28

Jákób hívatta fiait, és ezt mondta: Gyűljetek össze, hadd mondjam el, mi történik veletek a messze jövőben! ²Gyűljetek egybe, hallgassatok meg, Jákób fia! Hallgassatok atyátokra, Izráelre! ³Rúben, te vagy elsőszülöttem, erőm, férfierőm első termése, kiválóan hatalmas, kiválóan erős. ⁴Kiáradtál mint a víz, nem maradsz az első, mert atyád ágyába léptél, akkor meggyaláztál, nyoszolyámba léptél. ⁵Simeon és Lévi testvérek, erőszak eszközei a fegyvereik. ⁶Közösségükbe ne menj, lelkem, gyülekezetükkel ne egyesülj, dicsőségem! Mert embert öltek haragjukban, kedvtelésükben bikát bénítottak. ⁷Átkozott haragjuk, mert erőszakos, és dühöngésük, mert elkeseredett. Szétosztom őket Jákóbban, elszélesztem Izráelben. ⁸Júda, téged magasztalnak testvéreid. Kezed ellenségeid nyakán lesz, leborulnak előtted atyádnak fiai. ⁹Fiatal oroszlán vagy, Júda, prédától lettél naggyá, fiam! Lehevert, elnyújtózott, mint a hím oroszlán vagy a nöstény oroszlán - ki merné fölkelteni?! ¹⁰Nem távozik Júdából a jogar, sem a kormánypálca térdei közül, míg eljő Siló, akinek engednek a népek. ¹¹Szőlőtőhöz köti szamarát, nemes tőkéhez samár csikáját. Ruháját borban mossa, köntösét a szőlő vérében. ¹²Szemei bornál ragyogóbbak, fogai tejnél fehérebbek. ¹³Zebulon a tengerpart felé lakik, a hajók kikötője felé, s oldala Szidónnal határos. ¹⁴Issakár nagy csontú samár, az aklok között heverész. ¹⁵De látva, mily jó a nyugalom, és mily szép a föld, teher alá hajtja vállát, és robotos szolgává lesz. ¹⁶Dán ítéli a maga népét, mint Izráel bármely törzse. ¹⁷Dán kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen, a ló csüdjébe harap, és lovasa hanyatt esik. ¹⁸Szabadításodra várok, URam! ¹⁹Gádot martalócok marják, de ő a sarkukba mar! ²⁰Ásér kenyere kövér, királyi csemegéket ad. ²¹Naftáli gyors lábú szarvasünő, szép szavakat hallat. ²²Termő fa ága József, termő fa ága forrás mellett, ágai átnyúlnak a kőfalon. ²³Ezért keserítik, nyilazzák, kergetik az íjászok. ²⁴De mozdulatlan marad íja, feszülnek izmos kezei Jákób erősségének kezétől, onnan, Izráel pásztorától, kősziklájától, ²⁵atyád Istenétől, ki

megsegít téged, a Mindenhatótól, aki megáld téged az ég áldásával felülről, a lent elterülő mélység áldásaival, az emlők és anyaméh áldásaival. ²⁶Atyád áldásai erősebbek az örök hegyek áldásainál, az örök halmok gyönyörűségénél. Szálljanak József fejére, a testvérek közt megszenteltnek fejére. ²⁷Benjámín ragadozó farkas, reggel zsákmányt eszik, este prédát oszt. ²⁸Ez Izráel tizenkét törzse. Ezt mondta el nekik apjuk, amikor megáldotta őket; mindegyiket a ráálló áldással áldotta meg.

17. József nagylelkűsége testvéreihez – 1Móz 50,15-23